

- | | | |
|--|---|---|
| <p>• <i>Leulă nu se uită cândă
latră ună cățelă. (1)</i></p> | } | <p>Was kummert's den Mond,
dass ihn die Hunde an-
bellen?
(Ce'î pêsă luniă, dec'o latră
câiniă?).</p> |
| <p>• <i>Scie țëranulă ce e șofra-
nulă? (2)</i></p> | } | <p>Was versteht ein Bauer vom
Safran?
(Ce scie țëranulă de șo-
frană?).</p> |

Așia dërü : din 80 proverbe române, numai 17 aũ analoge turcescã, slave și germane. Restulũ de 63 suntũ sêu curatũ române, sêu latine, sêu asemenate celorũ vorbite la popóre romane. Pe lângă acéstă mare disproporțiune, se mai adauge : că, multe din cele espuse, pe nedreptũ suntũ date ca slave și germane, precum arêtai în note ; că unele nu s'asémënë mai de locũ cu cele comparate ; că'n sfîrșitũ nu se scie câtuși de puținũ care poporũ a'mprumutatũ cutare proverbũ, pré cu putință fiindũ ca și veciniĩ nostri să iea dintr'ale nóstre, ca noi dintr'ale lorũ.

A se 'ntemeia dërü p'atátũ de fragede dovedĩ : a conchide că Româniĩ potũ fi cândũ de viță germană, cândũ de viță slavă, cândũ rude cu Turciĩ, cândũ rude cu Scandinaviĩ, pentru sim-

(1) Proverbulũ e greșitũ. Leulũ n'ajunge nici uã dată sê fie lătratũ de câiniĩ. Acestũ rolũ e alũ ursului, și de ursũ vorbesce adevêrata țicêtoare. Câtũ despre comparațiune, mi-se pare silită, de ôre-ce Românulũ are alte țicêtoriĩ ce s'asémënë cu cea germană : «*Latră ca câiniĩ la lună*». «*Las' sê te vorbescă de rêu : pe lună n'ô latră câiniĩ?*» etc.—Spaniolii aũ apoi și dênșii unũ asemenea proverbũ : «*Lătratulũ unũ câine n'ajunge pên' la lună*».

(2) Pe câtũ sciũ eũ, în proverbũ se țice *Țiganulũ*, êrũ nu țëranulũ.